

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce **R. K.**, zastoupeného JUDr. Karlem Svobodou, advokátem se sídlem Sladovnická 13, Bruntál, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 22. 9. 2004, vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 17 Cad 116/2004, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 24. 10. 2005, č. j. 17 Cad 116/2004 - 36,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žalovaná **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Odměna advokáta JUDr. Karla Svobody **s e u r č u j e** částkou 650 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 22. 9. 2004, zamítla žalovaná žádost žalobce (dále též „stěžovatel“) o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek podle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“). Žalovaná uvedla, že podle posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení v Bruntále ze dne 24. 8. 2004 není žalobce plně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o

35 %; podle § 39 zákona o důchodovém pojištění je přitom pojištěnec plně invalidní, pokud v důsledku dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66 %. Žalovaná uvedla, že žalobci nadále náleží plný invalidní důchod.

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 24. 10. 2005, č. j. 17 Cad 116/2004 - 36, žalobu proti tomuto rozhodnutí jako nedůvodnou zamítl. Soud uvedl, že v řízení byly vypracovány posudky posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 7. 4. 2005 a 14. 7. 2005, které soud považuje za stěžejní, přesvědčivé, odborné a úplné. Posudková komise zasedala v řádném složení, byl přítomen i odborný lékař – ortoped, tedy lékař z oboru hlavního zdravotního postižení žalobce. Komise měla k dispozici rovněž kompletní zdravotní dokumentaci od žalobcovy praktické lékařky. Soud dále obsáhle shrnul zjištění posudkové komise, která závěrem stanovila míru poklesu schopnosti žalobcovy soustavné výdělečné činnosti podle kapitoly XV., oddílu H, položky 49, písm. a) vyhlášky č. 284/1995 Sb. na celkových 35 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je přitom stav po tříštvé fraktuře levé dolní končetiny o 1 cm s hypotrofií svalu a stehna, při dobré funkci končetiny. Soud uzavřel, že byl prokázán dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce způsobující pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce o 35 %, což však nedosahuje výše 66 % potřebných pro přiznání plného invalidního důchodu. Soud tedy uzavřel, že žalobce nebyl k datu vydání rozhodnutí žalované plně invalidním a nebylo ani prokázáno, že by byl žalobce schopen soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek. Proto soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Ve včasné kasační stížnosti žalobce vyslovil přesvědčení, že v řízení předložil důkazy prokazující jeho plnou invaliditu. Stěžovatel namítl, že mu nebyl umožněn výslech účastníků, neboť ačkoliv označil čtyři osoby – lékaře, soudkyně Krajského soudu v Ostravě nikoho z nich nepředvolala. V tom spatřuje stěžovatel porušení svých procesních práv. Stěžovatel dále obsáhle poukázal na poškození svých kyčelních kloubů a na svou obtížnou sociální situaci. Soudem ustanovený zástupce poté kasační stížnost doplnil tím, že její důvod spatřuje v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Stěžovatel je přesvědčen, že vyhodnocení jeho zdravotního stavu odbornými lékaři a následné rozhodnutí krajského soudu neodpovídá jeho skutečnému zdravotnímu stavu a možnostem dalšího zaměstnání. Stěžovatel je přesvědčen, že jeho zdravotní stav odpovídá po subjektivní i objektivní stránce stoprocentní invaliditě, přičemž dostačující pro přiznání plné invalidity je pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti o 66 %. V ohodnocení poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti spatřuje stěžovatel zřejmou nesprávnost posouzení jeho zdravotního stavu. Stěžovatel proto navrhl, aby rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 24. 10. 2005, č. j. 17 Cad 116/2004 - 36, byl zrušen a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení.

Vyjádření žalované ke kasační stížnosti nebylo podáno.

Kasační stížnost je podle § 102 a násl. s. ř. s. přípustná a stěžovatel v ní namítá důvody podle § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s.; rozsahem a důvody kasační stížnosti je Nejvyšší správní soud podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

První důvod kasační stížnosti je uveden v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., podle něhož lze kasační stížnost podat z důvodu nesprávného posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Nesprávné posouzení právní otázky spočívá v tom, že je na správně zjištěný skutkový stav aplikována nesprávná právní norma, popřípadě je aplikována správná právní norma, která je však nesprávně vyložena. Stěžovatel je přesvědčen, že jeho zdravotní stav odpovídá plné invaliditě. Ohledně této námitky považuje Nejvyšší správní soud za řádně prokázaný skutkový stav zjištěný v předchozích řízeních; lékař Okresní správy sociálního zabezpečení v Bruntále ve správním řízení i posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí v řízení před soudem přitom dospěli ke shodnému závěru, že žalobce není plně invalidní, neboť v důsledku dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o 35 %, což odpovídá částečné invaliditě, nikoliv však invaliditě plné. Pokud tedy za situace, kdy bylo postaveno najisto, že pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce nedosahoval 66 % potřebných pro přiznání plného invalidního důchodu a nejednalo se ani o situaci, kdy by byl žalobce schopen soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek, žalovaná žalobci nepřiznala plný invalidní důchod, postupovala v souladu se zákonem. Rozsudku Krajského soudu v Ostravě, jenž takové rozhodnutí žalované shledal zákonu odpovídajícím, tedy nelze vytknout nezákonnost. Přesvědčení stěžovatele, že dosahuje „stoprocentní invalidity“, je přesvědčením subjektivním, a nemá oporu ve výsledcích provedeného dokazování. Ze všech těchto důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že důvod kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. není dán.

Dalším, třebaže výslovně neuplatněným, avšak z textu kasační stížnosti vyplývajícím důvodem, je důvod kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Podle tohoto ustanovení lze kasační stížnost podat z důvodu nepřezkoumatelnosti rozhodnutí soudu prvního stupně, která může spočívat v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popřípadě též v jiné vadě řízení, mohla-li mít tato vada za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé. Stěžovatel spatřuje pochybení soudu v tom, že neprovedl důkaz výsledkem žalobcem navrhovaných osob. K tomuto tvrzení Nejvyšší správní soud konstatuje, že v řízení před krajským soudem byl zdravotní stav žalobce zjišťován dostatečným a standardním způsobem prostřednictvím posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí. S ohledem na námitky žalobce uplatněné při ústním jednání dne 20. 6. 2005 vyhotovila nakonec tato posudková komise posudky dva, přičemž dospěla ke týmž závěrům. Žalobce se navíc výsledku revizní lékařky z B. a celé posudkové komise domáhal značně nekonkrétně; v průběhu řízení před soudem pak předložil plnou moc udělenou pro žalobní řízení advokátovi Mgr. M. D. Tento advokát se však již v další fázi soudního řízení výsledku uvedených osob nedomáhal ani žádost nijak kvalifikovaně nedoplnil, a to ani v průběhu ústních jednání. Ačkoliv Nejvyšší správní soud připouští, že se krajský soud mohl s tímto důkazním návrhem žalobce v odůvodnění svého rozsudku vypořádat, nejedná se v souzené věci o pochybení takové intenzity, že by mohlo mít vliv na zákonnost rozhodnutí krajského soudu, neboť tento soud jinak dostatečným způsobem zkoumal a najisto postavil zdravotní stav žalobce. Nejvyšší správní soud tedy dospěl k závěru, že ani důvod kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. není dán a proto kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl podle § 110 odst. 1 věta druhá s. ř. s.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalované v dané věci náhradu nákladů řízení nelze přiznat. Stěžovateli byl pro toto řízení před soudem ustanoven soudem zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu

za zastupování stát (§ 35 odst. 7 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokáta částkou 2 x 250 Kč za dva úkony právní služby – první poradu s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení a doplnění kasační stížnosti ze dne 10. 7. 2006 a 2 x 75 Kč paušální náhrady hotových výdajů, v souladu s § 9 odst. 2, § 7, § 11 odst. 1 písm. b) a d) a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění účinném do 31. 8. 2006. Celkem tedy odměna advokáta činí 650 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. března 2007

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu

